

**การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

**The Development of a Learning Management Model Based on
Communicative Language Teaching and Social Constructivism Theory
to Enhance English Communicative Skills for Grade 11 Students**

ยุพา ธาราธุรณีกุล^{1*}

Yupha Tharadarunekul^{1*}

^{1*} โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก, ตาก, ประเทศไทย

^{1*} Umphangwittayakom School, Tak Secondary Educational Service Area Office, Tak, Thailand

Received: February 24, 2025 Revised: May 23, 2025 Accepted: June 4, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสอบถามความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการโดยใช้แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการอ่าน แบบประเมินทักษะการพูด แบบประเมินทักษะการเขียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่า E1/E2 และค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทจริง และสามารถนำไปใช้ในการศึกษา การทำงาน และประกอบอาชีพในอนาคต อย่างไรก็ตามนักเรียนยังมีปัญหาเรื่องคำศัพท์ การออกเสียง และขาดการฝึกฝน ส่งผลให้ไม่มั่นใจในการสื่อสาร ครูจึงควรใช้วิธีสอนหลากหลายและใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรม

* Corresponding author. Tel.: 089 568 7224

Email address: ytharadarunekul@gmail.com

DOI: 10.14456/lartsj.2025.15

สนุกๆ การทำงานกลุ่ม และการประเมินผลที่หลากหลายพร้อมการมีส่วนร่วม 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation: M) ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Introducing: I) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice: P) ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Applying: A) และ ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation: E) 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดประเมินผล การเรียนรู้ โดยภาพรวมของผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.17) และมีประสิทธิภาพ 82.13/81.67 เป็นไปตามเกณฑ์ และ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเฉลี่ย 82.92 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.25)

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) Investigate the background and needs for a learning management model based on Communicative Language Teaching and Social Constructivism Theory to enhance English communicative skills among Grade 11 students 2) Develop a learning management model based on Communicative Language Teaching and Social Constructivism Theory to enhance English communicative skills among Grade 11 students 3) Implement and evaluate the effectiveness of the proposed learning management model. The sample consisted 36 Grade 11 students from Umphangwittayakom School under the Tak Secondary Educational Service Area Office, during the first semester of the 2024 academic year, selected through Cluster Sampling. The research instruments included: Step 1, basic information and needs assessment through interviews with teachers and students; Step 2, the development and validation of the learning management model and its quality assessment tools, comprising the learning management model evaluation form, A handbook for the model, Lesson plans, an English communication skills test; and Step 3, the implementation of the model using a pre-test, post-test, listening test, reading test, speaking skill assessment, writing skill assessment, and satisfaction questionnaire. Data were analyzed using content analysis, the Index of Item-Objective Congruence (IOC), mean, standard deviation, percentage, E1/E2 efficiency index, and t-test (Dependent Samples t-test). The results indicated that 1) The curriculum emphasizes learners' ability to use English accurately and appropriately in real-life contexts, and apply these skills in future learning and careers. However, students still faced problems with vocabulary, pronunciation, and lack of practice, leading to a lack of confidence in communication. It was suggested that teachers adopt diverse teaching methods and interactive activities for students to practice language in authentic situations to enhance their English skills. Most students preferred fun activities, group work, and various types of assessments with active participation. 2) The learning management model consisted of six key components. They are Principles, Objectives, Content, A learning management process comprising five steps: Step 1: Motivation (M), Step 2: Introducing new knowledge (I), Step 3: Practicing language patterns (P), Step 4: Applying language skills (A), Step 5: Evaluation (E), Media and learning resources, and Measurement and

evaluation. Overall, the learning management model was rated as highly appropriate ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.17), and its efficiency was 82.13/81.67, meeting the specified. 3) The implementation results revealed that: post-test scores were significantly higher than pre-test scores at the .05 level of significance, the average English communication ability score was 82.92, passed the specified criteria, and students' overall satisfaction with the learning activities was at a high level ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.25).

Keywords: Learning Management Model, Communicative Language Teaching, Social Constructivism, English Communicative Skills

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต การศึกษา การทำงาน และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรม การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนในการพัฒนาตนเองให้พร้อมสำหรับการก้าวสู่โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว [1] (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร นั้นหมายความว่าผู้ที่สามารถสื่อสารได้ ย่อมมีความได้เปรียบทั้งในการศึกษา การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง [2] (สถาบันภาษาอังกฤษ, ม.ป.ป.) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้หลัก โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ [1] (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O-NET ปีการศึกษา 2565 ของนักเรียนโรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนพบว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าระดับประเทศอย่างมีนัยสำคัญ [3] (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก, 2565) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนยังมีปัญหาในด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเกิดจากการจับใจความไม่แม่นยำ ขาดคลังคำศัพท์ ความไม่มั่นใจในการออกเสียง อ่านจับใจความได้น้อย เขียนสื่อสารได้ไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง ขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ทำให้ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง และความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน [4] (อริสรา ธนาปฏิฐ, 2555) การจัดการเรียนรู้ควรมุ่งเน้นการฝึกทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์หลากหลาย สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจ ใช้กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) และการส่งเสริมมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เช่น การทำงานกลุ่ม การสนทนา และการแสดงบทบาทสมมติ รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของนักเรียน

ผู้วิจัยเชื่อว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ที่หลากหลายมากขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ภาษา และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และสามารถนำทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการทำงานในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสอบถามความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็ไม่ได้ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะโดยการแก้ไขให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร [5] (Brown, 2001; [6] Davies & Pearse, 2000; [7] Richards, 2006)

การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสารในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คือ การใช้แนวการจัดการเรียนรู้แบบ Social Constructivism ซึ่งเป็นทฤษฎีของ Lev Vygotsky ที่มองว่าการเรียนรู้เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดมุมมอง ความเข้าใจ สร้างสรรค์ หรือปรับเปลี่ยนวิธีคิดที่มีต่อโลก สำหรับ Vygotsky การเรียนรู้จึงไม่ใช่สิ่งที่แยกขาด แต่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม การที่ผู้คนเกิดการปฏิสัมพันธ์หรือกระทำการร่วมกับผู้อื่น เช่น พูดคุย สนทนา แลกเปลี่ยน ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ณ จุดนี้เองที่ทำให้มนุษย์เกิดการสะท้อนคิดกับตัวเอง [8] (อรรถพล ประภาสโนบล, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับ [9] ณัฐสิริ เตชะติวงศ์ ณ อยุธยา (2565) ที่มีผลการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กำหนดขั้นตอนการเรียนรู้ตามหลักการของทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม [10] (Vygotsky, 1978) ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของทฤษฎี วัฒนธรรม

เชิงสังคม (Sociocultural Theory) ที่ประกอบไปด้วย 1) ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วย ตนเอง โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของสังคมต่อการพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและมุมมองทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาทางปัญญา 2) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร 3) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมส่งผลให้เกิดการพัฒนาการ โดยจะเกิดขึ้นในบริบททางสังคมที่เด็กมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับเพื่อน และได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า 4) วัฒนธรรมมีส่วนให้เด็กปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น 5) เด็กจะได้แนวทางในการขยายการเรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว ไปสู่สิ่งใหม่จากการเลียนแบบจากครูหรือเพื่อน และ 6) ให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ระหว่างนักเรียนกับครู และจัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

จากการทบทวนหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง (Listening), การพูด (Speaking), การอ่าน (Reading) และ การเขียน (Writing) ซึ่งการกระบวนการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้แนวคิด Communicative Language Teaching (CLT) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจริงผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มาบูรณาการร่วมกับกับแนวคิด Social Constructivism ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจกรรมร่วมกันในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม [10] (Vygotsky, 1978)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และสอบถามความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.1 แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมผางวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์นักเรียนมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และสร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.1 การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินแบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5) แบบประเมินแบบทดสอบการฟัง 6) แบบประเมินแบบทดสอบการอ่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการทำหนังสือจากโรงเรียนอัมพวงวิทยาคมถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิให้ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการอ่าน ด้วยการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด และแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 233 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 2) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) นำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษฉบับก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน 2) ดำเนินการสอนนักเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) จำนวน 3 คน แบบหนึ่งต่อสาม (1:3) จำนวน 9 คน และประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:100) จำนวน 30 คน 3) เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ใช้แบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบผลการสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากกิจกรรมระหว่างเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (E_1) นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพได้ค่า (E_2) จากนั้นนำค่า E_1 และ E_2 มาวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1 การเปรียบเทียบความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 238 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ดังนี้ 1) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 40 ข้อ 4) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) จำนวน 40 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 40 ข้อ 3) ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รวม 20 ชั่วโมง 4) หลังจากดำเนินการทดลองสิ้นสุดลงได้นำแบบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) จำนวน 40 ข้อ มาใช้วัดผลการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 36 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples t-test)

3.2 การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 238 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยมีเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ดังนี้ 1) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบการฟัง 4) แบบทดสอบการอ่าน 5) แบบประเมินทักษะการพูด 6) แบบประเมินทักษะการเขียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งการประเมินทักษะการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 หลังช่วงโม่งที่ 5 ประเมินทักษะด้านการฟัง และการพูด ระยะที่ 2 หลังช่วงโม่งที่ 10 ประเมินทักษะด้านการอ่านและการเขียน ระยะที่ 3 หลังช่วงโม่งที่ 15 ประเมินทักษะด้านการฟัง และการพูด ระยะที่ 4 หลังช่วงโม่งที่ 20 ประเมินทักษะด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการประเมินทักษะการสื่อสาร ดังนี้ 1) แบบทดสอบวัดที่เป็นปรนัย แบบทดสอบด้านการฟัง และแบบทดสอบด้านการอ่าน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน 2) แบบทดสอบที่เป็นอัตนัย (แบบประเมินทักษะด้านการพูด และแบบประเมินทักษะด้านการเขียน) ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Scoring Rubrics)

การวิเคราะห์ข้อมูล นำคะแนนของประเมินทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทุกระยะมารวมกันคิดเป็นคะแนนร้อยละและเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 80

3.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 238 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) หลังจากการเรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) นำข้อมูลที่ได้ไปสรุปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และประเมินความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา และเป้าหมายของโรงเรียนข้อมูลสภาพปัจจุบันจากเอกสาร หลักสูตร โครงสร้างรายวิชา และเป้าหมายของโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัย

จากการวิเคราะห์หลักสูตรและวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ระบุว่านักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้เหมาะสมกับวัย สถานการณ์ และมีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเนื้อหาและหลักสูตร จะต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรและสภาพปัญหาหรือความต้องการในปัจจุบัน อีกทั้งกำหนด ความสอดคล้องของระยะเวลาการทดลอง โดยผู้วิจัยวางแผนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนใน ภาคเรียนที่ 1 ระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ใช้หน่วยการเรียนรู้เรื่อง That's me! และ Time to celebrate! ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ซึ่งในโครงสร้างรายวิชาและการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัมพวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 238 คน

2. วิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) เกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น แนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และข้อมูลพฤติกรรม วิธีการเรียนรู้ของนักเรียน

2.1 จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาที่ประสบในการสอนทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ความต้องการหรือจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสำรวจหัวข้อที่ครูผู้สอนให้ความสนใจ จำนวน 12 คน สรุปได้ว่า ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนไม่รู้คำศัพท์และออกเสียงไม่ชัด ทำให้นักเรียนไม่กล้าพูดสื่อสารและไม่กล้าออกเสียง เพราะกลัวผิด ผิด กลัวเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคเลยไม่รู้ที่จะพูดถามตอบอย่างไร และที่สำคัญคือขาดการฝึกฝน จะใช้วิธีเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทยแล้วท่องจำมาพูด วิธีสอนที่ครูใช้ในการสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนมีหลากหลาย เช่น วิธีการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ (role playing) ซึ่งทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น และสามารถพูดสื่อสารตามที่ครูกำหนดให้ได้แต่ไม่สามารถเปลี่ยนคำหรือประโยคนอกเหนือจากที่ครูกำหนดให้ได้ทั้งหมด วิธีสอนแบบตรง เพื่อเน้นให้นักเรียนมีทักษะการฟัง และการพูดให้เกิดความเข้าใจ ฝึกไปที่ละประโยคซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับประโยค จนทำให้นักเรียนเข้าใจประโยคนั้นๆ แล้วตามด้วยการสอนทักษะอ่าน-เขียน โดยให้นักเรียนฝึกสรุปประโยค ซึ่งมีคำศัพท์ โครงสร้าง เป็นแบบอย่างให้นักเรียน และให้นักเรียนมีการแสดงบทบาทสมมติ สนทนากันบ่อยๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นมากสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพราะในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาควรมีทักษะการสื่อสารที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยที่นักเรียนต้องสื่อสารให้ถูกหลักไวยากรณ์ เพื่อไปต่อยอดในด้านการเรียน การทำงานในอนาคตได้ ซึ่งนักเรียนจะเกิดทักษะการสื่อสารได้นั้น ครูควรจัดการกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้สื่อสารกันในห้องเรียนร่วมกับครูและเพื่อนๆ ซึ่งต้องเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการสื่อสาร เช่น การสร้างบทสนทนาระหว่างเพื่อนหรือครู การแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนได้จินตนาการและสื่อสารในตัวละครนั้นๆ เป็นต้น ไม่เพียงเท่านั้นนักเรียนต้องมีการฝึกการสื่อสารบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนมีทักษะ จากการฟัง และการพูดได้ตอบ จนทำให้สามารถสื่อสารได้โดยอัตโนมัติ การที่นักเรียนจะมีทักษะการสื่อสารนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน เช่น สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ แหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้สื่อสารกับเจ้าของภาษา หรือครูเจ้าของภาษา เพื่อให้นักเรียนได้สื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว การพูดคุยในบริบทและสถานการณ์จริง จัดสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษา เพราะถ้ามีโอกาสใช้ภาษาบ่อยๆ จะทำให้สามารถใช้ภาษาได้คล่องและถูกต้องขึ้น รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพราะในปัจจุบันนักเรียนเกือบทุกคนมีสมาร์ตโฟน แล็ปท็อป คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ ที่สามารถสืบค้นข้อมูล และแอปพลิเคชันที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และสามารถฝึกทักษะการสื่อสาร และสนทนากับชาวต่างชาติได้นอกเหนือจากในห้องเรียน

ในการสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นด้วยกับการนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มาใช้ในการจัดการจัดการเรียนรู้ เช่น จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร กิจกรรม

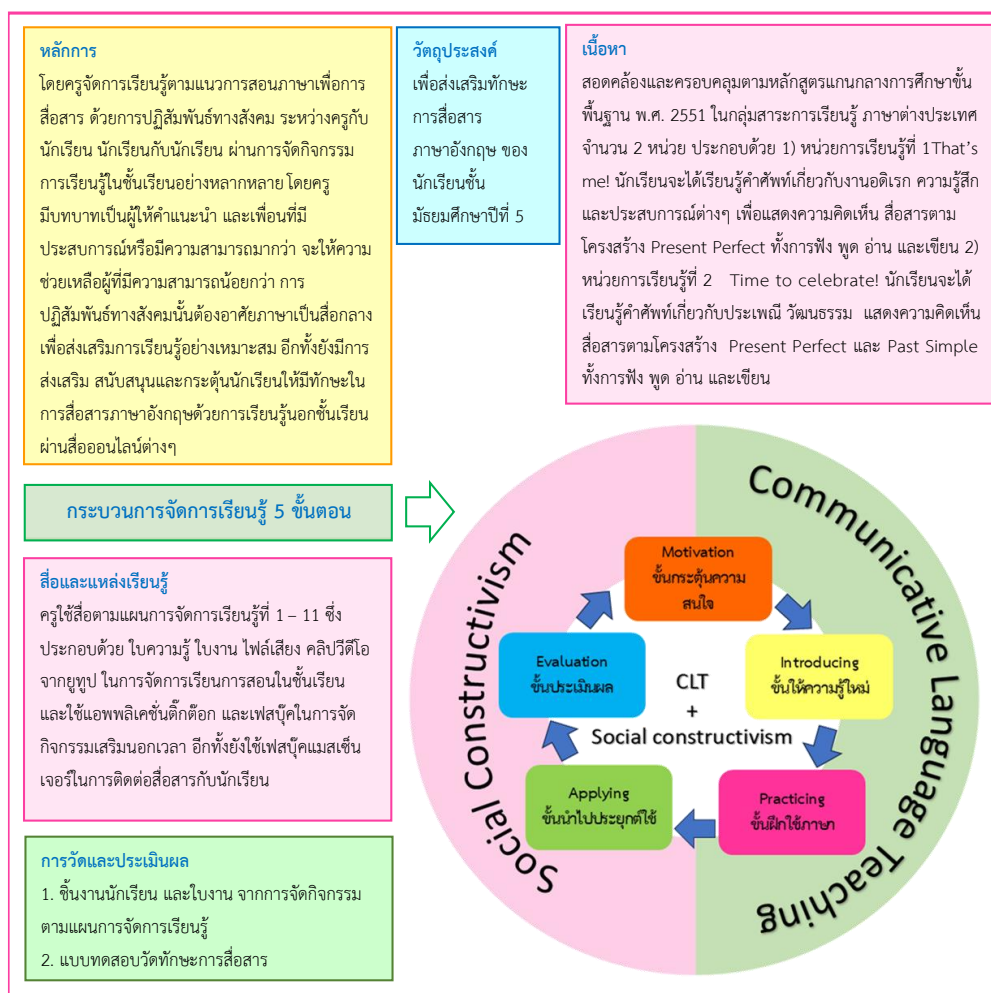
สนทนาเป็นคู่ เพราะจะทำให้นักเรียนได้ฝึกพูด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จะเพิ่มความสนใจในการเรียน เพราะการเรียนรู้เป็นการสอดแทรกทักษะต่างๆ โดยเน้นการจำลองสถานการณ์จริงมาให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับการใช้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้งานในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง และการพูด อีกทั้งยังเพิ่มความสนใจให้กับนักเรียน เพราะจะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาจริงผ่านสถานการณ์ต่างๆ อย่างอิสระ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน อีกทั้งยังควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนได้ เพราะจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว รู้สึกสนุกสนาน ได้เปลี่ยนอิริยาบถในการเรียน ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร และช่วยสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นเพราะนักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน สามารถปรึกษาและให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา ได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารจากเพื่อน ครูผู้สอนมีความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนเกี่ยวกับการสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยฝึกทักษะการสื่อสาร ทั้ง ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้กับนักเรียนเนื่องจากโรงเรียนไม่มีครูที่เป็นเจ้าของภาษาในการจัดการเรียนการสอน แต่ในปัจจุบันนี้นักเรียนยังสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ อย่างหลากหลาย ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร จะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ไปใช้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นในชั้นเรียน นอกห้องเรียน หาโอกาสให้นักเรียนได้ลองพูดกับเจ้าของภาษา อีกทั้งยังเสนอให้ใช้สื่อออนไลน์ หรือ แอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารให้กับนักเรียน

2.2 วิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) เกี่ยวกับความต้องการ ข้อมูล พฤติกรรมและวิธีการเรียนรู้ และข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการ ข้อมูลพฤติกรรมและวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบทำกิจกรรมกลุ่มมีเกม การแข่งขันชิงรางวัล โดยใช้เนื้อหาไม่ยากเกินไป อีกทั้งนักเรียนจะมีความสนใจและตื่นตัวหากคุณครูมีการใช้สื่อการสอนที่มีภาพ เสียง หรือสื่อออนไลน์ที่มีความทันสมัย รวมไปถึงรูปแบบวิธีการวัดผลและประเมินผลควรมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ข้อสอบไม่ยากหรือง่ายเกินไป จำนวนข้อไม่มากเกินไป และควรจะมีวัดประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบไปด้วย หลักการวัดผลประสงค์ เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล การเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation: M) ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Introducing: I) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice: P) ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Applying: A) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation: E) รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	N=5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.35	0.29	มาก
หลักการ แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.20	0.28	มาก
วัตถุประสงค์	4.20	0.37	มาก
เนื้อหา	4.30	0.48	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.23	0.14	มาก
สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.31	0.34	มาก
การวัดและประเมินผล	4.10	0.22	มาก
เฉลี่ยรวม	4.25	0.17	มาก

จากตาราง 1 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.17) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.29) รองลงมา คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.34) ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.48) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.14) ด้านหลักการ แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.28) ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.37) และ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.22)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	N=5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.13	0.30	มาก
ข้อกำหนดการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.20	0.57	มาก
แผนการจัดการเรียนรู้	4.21	0.10	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.14	มาก

จากตาราง 2 พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.10) รองลงมา คือ ด้านข้อกำหนดการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.57) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านคำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.30)

2.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	คะแนนระหว่างเรียน (E1)					คะแนนหลังเรียน (E2)
	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	
1	30	10	8.37	0.72	83.67	81.67
2	30	20	16.00	1.49	80.00	
3	30	20	16.07	1.17	80.33	
4	30	20	15.97	1.19	79.83	
5	30	10	8.73	0.78	87.33	
6	30	20	16.33	1.75	81.67	
7	30	20	16.20	1.03	81.00	
8	30	20	16.53	1.48	82.67	
9	30	20	16.53	1.89	82.67	
10	30	20	16.57	1.41	82.83	

11	30	20	16.97	1.45	84.83
รวม	30	200	164.27	9.18	82.13
คะแนนระหว่างเรียน (E1)			82.13		

จากตาราง 3 สรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพ 82.13/81.67 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1 ผลเปรียบเทียบความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{x}$	S.D.	D	S.D.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	40	36	21.47	6.04	10.19	4.11	13.34*	35	.0000
หลังเรียน	40	36	32.67	2.70					

จากตาราง 4 พบว่า ความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.47 และ 32.67 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80 (N = 36)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	N = 36				เกณฑ์ 80
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	% of Mean	
ระยะที่ 1	40	32.00	2.08	80.00	ผ่านเกณฑ์
ระยะที่ 2	40	33.11	2.23	82.78	
ระยะที่ 3	40	33.67	1.99	84.17	
ระยะที่ 4	40	33.89	2.03	84.72	
82.92					

จาก ตาราง 5 พบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีคะแนน 82.92 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผ่านเกณฑ์

3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 6 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	N = 36		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านปัจจัยนำเข้า	4.37	0.32	มาก
ด้านกระบวนการ	4.29	0.28	มาก
ด้านผลผลิต	4.31	0.33	มาก
รวมเฉลี่ย	4.32	0.25	มาก

จากตาราง 6 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.33) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.28)

การอภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. จากผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์หลากหลาย โดยเฉพาะการฝึก ทักษะการฟัง และการพูด ผ่านกิจกรรมบทสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ และการโต้ตอบในชั้นเรียน เพื่อสร้างความคุ้นเคย ลดความกังวลในการพูดผิด และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา พร้อมทั้งผสมผสาน ทักษะการอ่าน และการเขียน ผ่านการอ่านบทสนทนา เรื่องสั้น และการเขียนโต้ตอบหรือสรุปใจความ เพื่อพัฒนาการสื่อสารได้อย่างครบถ้วน จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นครูผู้สอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาขาดคลังคำศัพท์ ออกเสียงไม่ชัด และขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง จึงต้องการแนวทางการจัดกิจกรรมที่เน้นปฏิบัติจริงและจำลองสถานการณ์ชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับแนวคิด Communicative Language Teaching (CLT) ของ [5] (Brown, 2001; [6] Davies & Pearse, 2000; [7] Richards, 2006) ที่เน้นการฝึกภาษาในสถานการณ์จริง และแนวคิด Social Constructivism ของ [10] (Vygotsky, 1978) ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ขณะเดียวกัน ผลการสำรวจความคิดเห็นนักเรียนสะท้อนว่าต้องการกิจกรรมกลุ่ม เกมแข่งขัน และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งวิธีวัดผลที่เหมาะสมกับวัยและมีความหลากหลาย ส่งผลให้การออกแบบการเรียนรู้ตามแนวทางดังกล่าวเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน และช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) การวัดประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation: M) ใช้สื่อต่างๆ กระตุ้นความสนใจและทบทวนความรู้เดิม ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Introducing: I) นำเสนอเนื้อหาภาษาผ่านเทคนิคต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ คลิปบทสนทนา เพื่อให้เข้าใจรูปแบบและความหมายอย่างลึกซึ้ง และชี้แนะให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice: P) ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมกลุ่ม คู่ หรือรายบุคคล โดยเน้นความคล่องแคล่วและแก้ไขข้อผิดพลาดหลังการฝึก ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปประยุกต์ใช้ (Applying : A) นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น เล่นเกม

แสดงบทบาทสมมติ ทำชิ้นงาน ฯลฯ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเข้าใจลึกซึ้งขึ้น ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Evaluation: E) ประเมินความรู้ที่เรียนผ่านการนำเสนอรายงาน แบบฝึกหัด หรือเกม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวันและยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ [11] (กิ่งแก้ว รัชอินทร์, 2553) ดังนั้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากขึ้นมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสาร [12] (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ร่วมกับหลักการของทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยวิกตอร์สกี [10] (Vygotsky, 1978) ได้อธิบายว่าความรู้เป็นผลผลิตจากการสะสมประสบการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมตั้งแต่บรรพบุรุษ ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีการเข้าร่วมกลุ่มในสังคมผ่านการพูดคุยปฏิสัมพันธ์กันในสังคม มีการใช้ภาษาและสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นสื่อกลางทางความคิดของบุคคล ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของทฤษฎี วัฒนธรรมเชิงสังคม (Sociocultural Theory) ประกอบไปด้วย 1) ผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความรู้ด้วย ตนเอง โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของสังคมต่อการพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมและมุมมองทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาทางปัญญา 2) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร 3) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมส่งผลให้เกิดการพัฒนาการ โดยจะเกิดขึ้นในบริบททางสังคมที่เด็ก มีโอกาสได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน และได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือเพื่อน ที่มีความสามารถมากกว่า 4) วัฒนธรรมมีส่วนให้เด็กปรับเปลี่ยนความคิดความเข้าใจไปตามประสบการณ์ที่ได้รับจากสังคมและวัฒนธรรมของเขา จนกระทั่งสร้างความรู้ขึ้นมา ทำให้เด็กมีกระบวนการทางปัญญาในระดับที่สูงขึ้น 5) เด็กจะได้แนวทางในการขยายการเรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว ไปสู่สิ่งใหม่จาก การเลียนแบบจากครูหรือเพื่อน และ 6) ให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือศักยภาพเป็น รายบุคคล ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน ระหว่างนักเรียนกับครู และจัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามทฤษฎีข้างต้น และผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งผ่านการพิจารณาจาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.17) และคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.14) ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการพัฒนารูปแบบอย่างเป็นระบบจึงทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำเอาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มาใช้ในการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง จากนั้นผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียน จำนวน 9 คน และนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.13/81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้มีกระบวนการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ด้วยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้ง แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้และจัดทำเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย สอดคล้องกับ [13] ทิศนา แคมมณี (2556) ที่กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอนเป็นลักษณะของการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ดี คือรูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนการประเมินหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนทำการทดลองใช้จริง และปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยพบว่าควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยใช้เทคนิคและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการท้าทาย กระตุ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสื่อ นักเรียนกับครู หรือนักเรียนกับผู้คนนอกห้องเรียนกำหนดประสบการณ์และขอบเขตในการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ พาวเวลล์และคาลิน่า [14] (Powell, & Kalina, 2009 as cited in Lisa, & Valle, 2013) กล่าวว่าการเรียนรู้เป็นกิจกรรมหลักทางสังคม วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของแต่ละบุคคล รวมทั้งการมีความเข้าใจส่วนบุคคล

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 82.92 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการประเมินทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งนี้ เนื่องจาก ครูมีการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมแบ่งกลุ่ม จับคู่ การแสดงบทบาทสมมติ เกม รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Tiktok Facebook เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ [15] จารุวัจน์ ชาพิย (2558) ที่กล่าวถึงการนำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน 2) การกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่กว้างขวาง 3) การส่งเสริมการศึกษาตามความสนใจและความถนัด 4) การส่งเสริมการบันทึกและการอ่าน 5) สร้างเครือข่ายผู้สอนและผู้ปกครองเพื่อประสิทธิภาพของการดูแลผู้เรียนในเครือข่ายสังคมออนไลน์ สอดคล้องกับ [16] จิราพร เณรธณี (2566) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ในปัจจุบันการเรียนรู้ผ่าน online contents กำลังเป็นที่นิยม โดยมีแอปพลิเคชันในมือถือมากมายที่ผู้เรียนเข้าไปเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งแอปพลิเคชันที่เป็นที่นิยมทั้งในบรรดา content creators และผู้เสพ content วัยเด็กและวัยรุ่น นั่นก็คือ TikTok ดังนั้น การนำ TikTok มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.25) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน และมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อที่ใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งในห้องเรียนและสื่อออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ [17] เฉิน (2557) ที่ได้กล่าวถึง การเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้เดิมผ่านกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันในห้องเรียน รวมถึงเนื้อหาที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน เป็นไปตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [18] ณัฏฐา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2562) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ [19] ปฏิพัทธ์ อุกฤษ (2564) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะคำศัพท์ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ [20] ชฎารัตน์ เลิศพรประสพโชค (2565) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ที่ส่งเสริมทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ [9] ณัฐสิริ เตชาติวงศ์ ณ ออยุธยา (2565) ที่มีผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิง สังคม เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับแนวความคิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรปรับเปลี่ยนเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ นอกเหนือจากที่ระบุในงานวิจัยนี้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาได้ครบทั้งหลักสูตร

1.3 เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรปรับเวลาให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม และความสามารถของนักเรียน

1.4 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ ประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบอื่นๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.2 ควรมีการศึกษาและวิจัยตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [2] สถาบันภาษาอังกฤษ. (ม.ป.ป.). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages CEFR ระดับชั้นมัธยมศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- [3] สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก. (2565). รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2565. https://www.secondarytak.go.th/?page_id=18728
- [4] อริสรา ธนาปกิจ. (2555). *คนไทยไร้ความกลัวส่งผลพูดภาษาอังกฤษรบกวนโลก*. เติลินิวส์.
- [5] Brown, H. D. (2001). *Teaching by principles: an Interactive Approach to Language pedagogy*. Addison Wesley Longman.
- [6] Davies, P. A., & Pearse, E. (2000). *Success in English teaching*. Oxford University Press.
- [7] Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge University Press.
- [8] อรรถพล ประภาสโนบล. (2564). *Global Citizenship Education: เราจะสอนให้นักเรียนเป็นพลเมืองโลกได้อย่างไร*. <https://thepotential.org/knowledge/global-citizenship-education/>

- [9] ณัฐสิริ เดชาตวงศ์ ณ. อยุธยา. (2565). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. [ปริญยานิพนธ์ดุขฎิบัณทิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [10] Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological process*. Haward University Press.
- [11] กิ่งแก้ว รัชธิรินทร์. (2553). *แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. <https://kruoiysmarteng.blogspot.com/2016/08/blog-post.html>
- [12] สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนสื่อสารทักษะฟังภาษาอังกฤษ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [13] ทิศนา แคมมณิ. (2556). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 16)*. โรงพิมพ์ด้านสุทธาการพิมพ์.
- [14] Lisa M. S., & Valle, B. E. (2013). *Social Constructivist Teaching Strategies in the Small Group Classroom*. *Small Group Research*, 44(4), 395-411.
- [15] จารุวัจน์ ชาพิธิย์. (2558). *เครือข่ายสังคมออนไลน์กับห้องเรียน*. <https://www.gotoknow.org/posts/466575>
- [16] จิราพร เณรธณิ. (2566). *การประยุกต์ใช้ TikTok ในห้องเรียนอย่างไรให้น่าสนใจและเกิดประโยชน์*. <https://www.educathai.com/knowledge/articles/618>
- [17] เฉิน, ชูจิ. (2557). *การอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศผ่านบล็อกโดยการสอน ตามแนวคิดการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม*. [วิทยานิพนธ์ปริญยามหาบัณทิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [18] ณัฒปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรัชญา ถินแถว, และประดิษฐ์ ชื่นบาน. (2562). *การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT*. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jg-mcukk/article/view/227615/159122>
- [19] ปฎิพัทธ์ อุกฤษ. (2564). *การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะคำศัพท์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญยามหาบัณทิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. <https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2564/M131145/Ukrit%20Patipat.pdf>
- [20] ขวาร์ตน์ เลิศพรประสพโชค. (2565). *การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ส่งเสริมทักษะ การฟัง คำศัพท์ภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. *ปริญยามการศึกษามหาบัณทิต*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/1450/1/60010585002.pdf>